

POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Demendecki

SSN Oktawian Nawrot

w sprawie ze skargi C. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 2 marca 2022 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Skargą datowaną na dzień 7 grudnia 2021 r. na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, wniesioną za pośrednictwem elektronicznej skrzynki pocztowej (e-mail), C. T. wniósł o stwierdzenie rażącej przewlekłości i bezczynności Sądu Apelacyjnego w [...] i Sądu Okręgowego w S.

Zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2021 r. Przewodniczący I Wydziału Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego wezwał skarżącego do uzupełnienia braku formalnego pisma z dnia 7 grudnia 2021 r. poprzez jego własnoręczne podpisanie albo ponowne jego nadesłanie z oryginalnym własnoręcznym podpisem, a także sprecyzowanie jakiego postępowania dotyczy zawarte w ww. piśmie żądanie „stwierdzenia rażącej przewlekłości i bezczynności Sądu Apelacyjnego w [...]” – albowiem w piśmie wskazano dwie sygnatury spraw tego sądu, w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia skargi.

Wezwanie do uzupełnienia braków formalnych skargi zostało doręczone skarżącemu w dniu 3 stycznia 2022 r. Termin do usunięcia braków upłynął w dniu 10 stycznia 2022 r. Do dnia dzisiejszego braki formalne skargi nie zostały przez skarżącego uzupełnione.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki podlegała odrzuceniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 ze zm., dalej: ustawa o skardze na przewlekłość postępowania) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 6 ust. 1 i 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, skarga powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a ponadto zawierać: żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Jak stanowi art. 8 ust. 2 ww. ustawy, w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Stosownie do art. 397 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz.U. 2021, poz. 1805 ze zm., dalej: k.p.c.), do postępowania toczącego się na skutek zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Z kolei jak stanowi art. 373 § 1 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca apelację spóźnioną, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie usunęła

w wyznaczonym terminie.

Jak wskazano powyżej, skarżący został wezwany do uzupełnienia braku formalnego skargi, którego to braku ostatecznie nie uzupełnił w zakresie przez Przewodniczącego terminie, dlatego też wniesiona przez niego skarga na przewlekłość postępowania, stosownie do przytoczonych przepisów, podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia na podstawie art. 373 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania.